

هنگام تماشای یک نمایش به وقوع پیوند.

این کارگردان تئاتر درباره تاثیر کرونا بر عرصه تئاتر و فعالیت فعالان هنرهای نمایشی بیان کرد: «کرونا مدتی که بود هنوز هم هست، باعث شد هنرمندان از زمینداز دست برونند که هر یک از آنها آدم‌های تاثیرگذار در دنیای هنر به شمار می‌رفتند بنابراین این مهمترین تاثیر است که کرونا بر جای گذاشته است. از سوی دیگر، اگر بخوایم خوش‌بینانه نگاه کنیم، این اتفاق و فراگیری پاندمی کرونا در کنار ضرباتش موجب شد آدم‌های یک بازیگری در خودشان انجام دهند و همچنین، تغییر طرز تفکری در انسان‌ها به وجود آورد. در نهایت، امیدوارم کرونا به سرعت از میان ما برود تا آدم‌ها راحت‌تر بتوانند به فعالیت‌ها و ارائه طرز فکرشان بپردازند و شمع وجودشان را روشن‌تر کنند.

این نویسنده، تئاتر را یک هنر «همیشه‌مهیور» نامید و افزود: هنر ارزشمند و والای تئاتر همیشه مهیور بوده است و چنین موضوعی باعث شده است هنرمندان عرصه هنرهای نمایشی برای اینکه به درستی دیده بشوند قریب‌تر به درخت و همچنین نهایت تلاش خود را به خرج دهند تا اتفاق در خوری به وقوع پیوندد.

به عقیده یاسین‌زاده، هنر فرهنگ‌ساز نمایش باید بتواند مخاطب خاص خود را به مدد معرفی در دست بیاورد. او در این زمینه گفت: مهم‌ترین مبحث در تئاتر این است که باید فضاهای تبلیغاتی ایجاد شود تا خبر اجراها به گوش بخش عظیمی از جامعه برسد. فضاهایی که از سوی نهادهای دولتی و خصوصی یا هر شکل دیگر بتواند در اختیار گروه‌های نمایشی قرار بگیرد تا اخبار آثار در سطح گسترده‌تر انتشار پیدا کند. در حال حاضر، تماشاگران تئاتر را قشر خاصی تشکیل می‌دهند که با مخاطب همیشه اجراها هستند یا در عرصه تئاتر به فعالیت مشغولند و برای حمایت از آثار همکارانشان به تماشای نمایش‌هایی نمی‌نشینند. برای رفع این مشکل باید سهولت در روند تولید یک نمایش ایجاد شود که دستیابی به این هدف نیازمند حمایت است تا حال تئاتر بهتر شود.

او در بخش پایانی این گفت‌وگو اظهار داشت: تئاتر زیباترین شکل از بیان هنری است چون همه حواس را درگیر می‌کند و آدم‌ها را به تفکر وامی‌دارد. امیدوارم اتفاقات خوبی برای هنر

تئاتر بیفتد.

یاسین‌زاده همچنین در سخنان پایانی خود درباره برنامه‌های آینده خود پس از پایان اجرای «نن سایه» گفت: نمایشی با ۱۵ بازیگر دارم که در حدود یک سال و شش ماه است مشغول تمرین هستیم و برنامه‌ریزی‌ها برای اجرا در فصل پاییز انجام شده است. در نهایت، امیدوارم بتوانیم نظر مخاطبان را جلب کنیم و اتفاقات خوبی را رقم بزنیم.

علیرضا جلالی تبار:

نمی‌توان همه اعتبار تئاتر را از سالن‌های خصوصی طلب کرد

علیرضا جلالی تبار بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون در باره دلیل قبول پیشتهاد نقش آفرینی در نمایش «نن سایه» پس از سال‌ها دوری از بازیگری در تئاتر عنوان کرد: «به طور اتفاقی، نمایشنامه را برای من فرستادند و مرا برای ایفای سه تا از شخصیت‌ها در نظر داشتند. در جلسه‌ای که به صورت حضوری با احسان حاجی‌پور و مریم یاسین‌زاده داشتم، درباره نحوه اجرا و ایده‌های کارگردانی پرسیدم و در نهایت، به این نتیجه رسیدیم که ایفای نقشی را که به اختصار «مرد تهرانی» نامیده می‌شود، بر عهده بگیرم.

بازیگر قلم سیمایی «ولین امضا برای رعنا» ارجع به ویژگی‌های نمایشنامه اثر که باعث شد او بازی در نقش «مرد تهرانی» را بپذیرد، اظهار کرد: نمایشنامه پنج قسمت به هم پیوسته با موضوع عشق، جنگ و زندگی دارد که توان زیادی از بازیگران هر بخش طلب می‌کند. همچنین، با وجود زمان کمی که برای تمرین وجود داشت، از جنبه‌های مختلف نوعی جلسه به حساب می‌آمد.

بازیگر قلم سیمایی «وقتی همه خوابیم» در توصیف پویایی شخصیت «مرد تهرانی» گفت: هر نقش، حرکت و پویایی خاص خودش را دارد و این بخش از نمایشنامه هم یک مکاشفه دارد که از درونیات شخصیت نشات می‌گیرد تا در پایان، تماشاگران بتوانند علت این شکل از حضور او را روی صحنه کشف کنند.

علیرضا جلالی تبار در ادامه این گفت‌وگو به دلایلی اشاره کرد که باعث شد ۱۹ سال از صحنه تئاتر دور بماند. او گفت: در سال ۱۳۸۲ و قبل از اعزام به خدمت سربازی در نمایش «یادگاری‌ها» نوشته محمدجبر مشیر به ایفای نقش پرداختم که آخرین بازی من در عرصه تئاتر محسوب می‌شود علی‌رغم اینکه حضور من در تئاتر در کسوت‌های گوناگون تانمایش «اقرا یاروز می‌گذرد» به کارگردانی بهرام بیضایی ادامه داشت من مدیر صحنه نمایش‌های بهرام بیضایی - به جز یکی از آنها به نام «مجلس شبیه» در ذکر مصایب استاد نوید ماکان و همسرش مهتدس رخسید قرزین» در مجموعه تئاتر شهر - بودم و همچنین، در گروه‌های نمایشی تجربی که وجود داشت، نمایش‌هایی را بازی کردم که اجراهای محدودی داشت.

او در ادامه خاطر نشان کرد: از سویی باید بگویم که نمایش‌هایی

که بعد از ورود به عرصه تصویر اعم از سریال و فیلم سیمایی بازی کردم، به دلایل مختلفی به اجرا نرسیدند که باعث شد یک مدت طولانی در حدود ۱۹ سال از صحنه تئاتر دور باشم.

بازیگر نمایش «رستم از ساسانهامه رقت» تفاوت نوع بازی بازیگران روی صحنه را به نسبت آخرین بازی که به عنوان بازیگر اجرا داشت، بدین شکل بیان کرد: «آن زمان، سالن‌های تئاتر شهر، تماشاخانه سنگلج و تالار وحدت در سال چند نمایش روی صحنه داشتند که این اجراها مخصوص گروه‌های نمایشی خاصی بود. در حال حاضر، بازیگران سالن‌های تئاتر بازیگران جوان نمایش‌ها پیش‌ترت محسوسی کردند. این دیده شدن و به محک آزمون نمایش گذاشته شدن که برای نسل ما بهای سنگینی داشت و برای نسل جوان امروز، راحت‌تر شده است. سهولتی که برای نسل جوان باید همراه با سرمایه‌گذاری شهر داری و آواز و ترانه‌ها و فرهنگ و ارشاد اسلامی باشد که خصلت ترویجی برای تئاتر داشته باشد.

بازیگر نمایش «زایه» در توصیف وضعیتی که تئاتر داشت وقتی او با نویسنده صاحب نام و صاحب سبکی همچون بهرام بیضایی همکاری می‌کرد، نسبت به وضعیت تئاتر امروز اذعان کرد: «الآن در دوران متفاوتی زندگی می‌کنیم و برای سنجش غیرسلیقهای نیز به آمل و عدد و رقم داریم. تئاتر در دهه گذشته با استقبال خوب مردم در شهر تهران مواجه بود و بیست سال پیش، به لحاظ تجربی و حضور در جشنواره‌ها نمایش‌ها در خشان بودند به طوری که هر بار فقط بخشی از ظرفیت تئاتر فعال بود که البته تاحدودی، هنوز هم این ظرفیت فعال است.

او در ادامه اظهار داشت: مادر این سال‌ها عزیزان زیادی را از دست دادیم که نتوانستیم توانایی‌هایشان را روی صحنه تئاتر ببینیم. دوران فقرت یابی تقویتی رسنه هم به رقم خوردن وضعیت متفاوت تئاتر در ایران کمک کرد، به طوری که تلویزیون - که از زمان پیدایش اش اجراهای زنده از تئاتر داشت و حتی در زمان جنگ، همچنان تله‌تئاترهای خوبی را روانه آنتن می‌کرد - رشته کار را در این زمینه گم کرد. البته باید این واقعیت را بپذیرفت که نبود و فقر متون تئوریک و نمایشی هم که در دهه هفتاد هجری شمسی پیدامی‌کرد، حالا روزگار بهتری دارد. هر چند امروز نسل جوان نمایش‌نامه لحاظ مادی مجبور هستند و باید تمام‌بلا اجرای یک نمایش را خودشان به تنهایی به دوش بکشند.

بازیگر نمایش «شاعر» در تشریح تاثیر به تنهایی به دوش کشیدن اجراها از سوی گروه‌های نمایشی جوان بر آنها گفت: تئاتر محک زندگی‌ها، یک جملعه در عرصه داستان، ادبیات و نمایش است. تئاتر موضوعات مهمی را در بر می‌گیرد که باید در مورد آنها صحبت کرد. در همه‌جای دنیا پرچم‌داران فرهنگ برای تئاتر هزینه می‌کنند و این کمک هزینه‌ها با اینکه چندان کلان نیست، برای آنها تخصص فرهنگی ایجاد می‌کند. به طور مثال، گروه‌های نمایشی خاصی در اتریش نمایش «هملت» و بلیام شکسپیر را شش ماه از سال به شکل مداوم اجرا می‌برد. بنابراین نمی‌توان تمام اعتبار تئاتر را صرفاً از طریق فعالیت مستمر جوان‌ها یا فعالیت سالن‌های تئاتر خصوصی و رو بگرد آنها در فروش گیشه‌ها طلب کرد.

بازیگر سریال «رخنه» در سخنان پایانی خود درباره راهکارهای حل مشکلات موجود در تئاتر عنوان کرد: کم‌رنگ شدن دید غیرفرهنگی در بخش‌های مدیریتی تئاتر می‌تواند راهگشا باشد چون تئاتر با تماشاگران محدود، در بازه‌های زمانی طولانی به باز می‌نشیند. همچنین، تغییر دائم سیاست‌ها و چرخه‌ها فقط عرصه را مشوش می‌سازد و هر روز بر مشکلات تولید فرهنگ اضافه می‌کند.

از عوامل نمایش «نن سایه» می‌توان به آیدین کشاورز و حسام‌الدین فروتن (طراح صحنه)، حسام حاجی‌پور (طراح لوگو و بوستر)، متین‌کی‌مش (طراح لباس)، حسام‌الدین فروتن (طراح نور)، نوید قرمز (طراح گریم)، بهرام عبلسی‌فرد (مشاور کارگردان)، سالار خانون آبادی (آهنگساز)، محمدزند و کیلی (آهنگساز قطعات)، احمدامیر خلیلی (ترانسرای قطعات)، کارن سعادت (تنظیم قطعات)، خشیار اشکوری (کمپج)، سینا قرام و مجتبی نظرزاده (دستیاران کارگردان)، قرزانه فروندی و یلسمن کریمی (متشی صحنه)، آیدین کشاورز (مدیر اجرایی)، احمدرضا میرز جبی (مدیر صحنه)، حسام‌الدین فروتن (عکاس)، وی‌مپ استودیو (ساخت تیزر)، گروه مپ تک (طراحی و اجرای مپینگ)، مریم دهقانی (تولید تصاویر مپینگ)، ماهان ابراهیم‌زاده و ترمه قرمز (مجریان گریم)، مپینا بی‌آزار (دستیار لباس)، امیر پارسائیان مهر (مدیر روابط عمومی)، نگین کاسه‌چی (جانشین تهیه‌کننده)، شایان سیدمحمد (دستیار تهیه‌کننده) کارگردان را در این اثر بازی می‌رسانند.

نمایش «نن سایه»، قصه آدم‌ها از اقلیم‌های مختلف هست که گوشه‌ای از جنگ را روایت می‌کند.

